

Sygn. akt IV CNP 105/08

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie ze skargi pozwanego

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w O.

z dnia 19 lutego 2008 r., sygn. akt [...],

w sprawie z powództwa J.B. i A.B.

przeciwko T.M.

o eksmisję,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 stycznia 2009 r.,

odrzuca skargę i oddala wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu wywołanym skargą.

Uzasadnienie

Pozwany T.M. zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 19 lutego 2008 r.

Skarga podlega odrzuceniu z następujących powodów :

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, zwłaszcza w sytuacji, gdy zarzucił nieważność postępowania, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia. Niniejsza skarga nie wypełnia obowiązku nałożonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Skarżący ograniczył się jedynie do stwierdzenia, że „brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, nadto zaskarżony wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną”.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem powinna zawierać ponadto uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Obowiązek uprawdopodobnienia szkody wyrządzonej zaskarżonym orzeczeniem zostaje spełniony, jeśli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym. W postępowaniu wywołanym skargą Sąd

Najwyższy – jak już podniesiono – wprawdzie nie bada tych dowodów, ale ich powołanie jest konieczne dla uprawdopodobnienia (uwiarygodnienia) szkody. W przeciwnym razie mogłoby się okazać, że skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem przyjęta zostanie do merytorycznego rozpoznania, mimo że zaskarżone orzeczenie nie spowodowało szkody, albo wywołało skutki, które tylko w mniemaniu skarżącego stanowią o szkodzie, która w istocie nie zaistniała.

Skarżący nie uprawdopodobnili w skardze wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Skarga dotknięta wskazanymi brakami podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Wobec tego, że skarga sporządzona została sprzecznie z zasadami profesjonalizmu, należało oddalić wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu wywołanym wniesieniem tej skargi. W judykaturze utrwalony jest pogląd, według którego czynności adwokata ustanowionego z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (postanowienie SN z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123).